ISSN 34567-1769

X МЕЖДУНАРОДНАЯ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ:

"НАУЧНЫЕ ПЕРСПЕКТИВЫ XXI ВЕКА. ДОСТИЖЕНИЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ НОВОГО СТОЛЕТИЯ"

(Россия, г. Новосибирск, 17-18.04.2015 г.)

ЧАСТЬ 10

ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИЕ НАУКИ

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НАУКИ

ВЕТЕРИНАРНЫЕ НАУКИ

ГЕОЛОГО-МИНЕРАЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

ГЕОГРАФИЧЕСКИЕ НАУКИ

КУЛЬТУРОЛОГИЯ

АРХИТЕКТУРА

3 (10)

2015

СОДЕРЖАНИЕ

ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИЕ НАУКИ

Сеньков А. Н., Дударенкова М. Р., Цыбина А. С., Нигматуллина Ю. У.
АНАЛИЗ ОРГАНИЗАЦИИ ОХРАНЫ ТРУДА И ТЕХНИКИ БЕЗОПАСНОСТИ В АПТЕЧНЫХ ОРГАНИЗАЦИЯХ 5

Ефремова М. И., Федоров А. А., Чирикова Н. К.
ПЕРСПЕКТИВНЫЕ ПИЩЕВЫЕ РАСТЕНИЯ ЯКУТИИ 7

Немерешева Е. В., Евдокимова О. В.
СОДЕРЖАНИЕ ВОДОРАСТВОРИМЫХ ВЕЩЕСТВ В ДВУХ ВИДАХ КОРИЧНИКА 9

Ивнев К. И., Кобелева Т. А., Сичко А. И.
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ОБЪЕМНЫХ МЕТОДОВ В ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОМ АНАЛИЗЕ МАЗИ «ДИДИКЛОЗОЛЬ» 10

Кулик В. В., Ковалева Т. Г., Еманова А. М.
АНАЛИЗ ВОСТРЕБОВАННОСТИ ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИХ КАДРОВ В ОТДЕЛЬНЫХ ГОРОДАХ И РЕГИОНАХ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ И ПРИЧИН ИХ УВОЛЬНЕНИЯ ИЗ АПТЕК 14

Плешканев А. А., Хомутова Е. Г.
АНАЛИЗ ТРЕБОВАНИЙ К УПАКОВКЕ И МАРКИРОВКЕ ЛЕКАРСТВЕННЫХ СРЕДСТВ В РОССИИ И ЗА РУБЕЖОМ 17

Позднякова Т. А., Бубенчиков Р. А.
ИЗУЧЕНИЕ КАРОТИНОИДОВ ТРАВЫ ГЕРАНИ БОЛОТНОЙ (GERANIUM PALUSTRE L.) 20

Резцова Т. В., Урусова Т. И., Ульянов В. О.
ФАКТОРЫ, ОПРЕДЕЛЯЮЩИЕ ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ НАУЧНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ В ОБЛАСТИ УПРАВЛЕНИЯ И ЭКОНОМИКИ ФАРМАЦИИ 21

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НАУКИ

Байкова И. А.
ОБРАЩЕНИЯ КАК ФОРМА КОММУНИКАЦИОННОГО ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ГРАЖДАН С ОРГАНАМИ ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ ВЛАСТИ В РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ 24

Бекарбаев А. М.
ПЕРСПЕКТИВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ КАРАКАЛПАКСТАН 26

Горелкин А. В.
ПОЛИТИЧЕСКИЕ ФАКТОРЫ И МЕХАНИЗМЫ РЕАЛИЗАЦИИ СТРАТЕГИИ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ 28

Жакашева К. Н., Каримсаков А. О.
ОСОБЕННОСТИ НОВОЙ АМБИЦИОЗНОЙ ЕВРОПЕЙСКОЙ ПОЛИТИКИ СОСЕДСТВА 31

Лаврентьев Д. С.
ТЕХНОЛОГИИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИДЕИ СОЦИАЛЬНОЙ СПРАВЕДЛИВОСТИ В ПОЛИТИЧЕСКОЙ БОРЬБЕ 34

Питраков В. Ю.
ПОЛИТИЧЕСКАЯ ИНТЕГРАЦИЯ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ОМСКОГО РЕГИОНА С ПРИГРАНИЧНЫМИ ОБЛАСТЯМИ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН 37

Шевчук В. В.
ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ МОДЕЛИ РЕГУЛИРОВАНИЯ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ СИСТЕМ ОХРАНЫ ОБЩЕСТВЕННОГО ЗДОРОВЬЯ 40

Маслодудова Н. В., Шинкевич В. Е.
ПОЛИТОЛОГИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ И СОВРЕМЕННОЕ ВИДЕНИЕ ПРОБЛЕМЫ ВЫБОРА НАИЛУЧШЕГО ПОЛИТИЧЕСКОГО РЕЖИМА И ФОРМЫ ПРАВЛЕНИЯ 42

ВЕТЕРИНАРНЫЕ НАУКИ

Донскова Е. Ю., Шустова М. А., Кулаков В. Ю., Пяткина А. А.
ГУМОРАЛЬНЫЙ ИММУННЫЙ ОТВЕТ ЦЫПЛЯТ, ПРИВИТЫХ БИВАЛЕНТНЫМИ ВАКЦИНАМИ ПРОТИВ БОЛЕЗНИ МАРЕКА 44

Либерман Е. Л., Хлызова Т. А.
ЗАВИСИМОСТЬ ИНВАЗИРОВАНИЯ КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА АНАПЛАЗМОЗОМ ОТ ЧИСЛЕННОСТИ НАСЕКОМЫХ КОМПЛЕКСА «ГНУС» 46

Шабейкин А. А., Зайкова О. Н., Паршикова А. В., Южаков А. Г.
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ГИС-ТЕХНОЛОГИЙ ПРИ ОЦЕНКЕ РИСКОВ В ЭПИЗООТОЛОГИЧЕСКОМ ИССЛЕДОВАНИИ 50

Тимончева М. С., Бодрова Л. Ф.
ГИСТОЛОГИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ЖЕЛЕЗИСТОГО ОТДЕЛА ЖЕЛУДКА ПЕРЕПЕЛОВ, ПОЛУЧАВШИХ КОРМОСМЕСИ С СОДЕРЖАНИЕМ ПШЕНИЧНЫХ ОТРУБЕЙ 54

Завьялова Е. А., Дрошнев А. Е., Богданова П. Д.
ПРОБЛЕМЫ АКВАКУЛЬТУРЫ РОССИИ НА РУБЕЖЕ ВЕКОВ И ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ 57

системы» и «информационной власти», имеющей в основе коммуникативный компонент [18].

Таким образом, информационная обратная связь может выступать базовым механизмом как поддержания устойчивости политической системы, так и обеспечения ее изменчивости и развития. Это определяет возможность разработки и использования конкретных технологий реализации стратегии устойчивого развития, основанных на механизме информационной обратной связи, как на федеральном, так и на региональном уровнях.

Список литературы

1. Азарова Е.С., Яницкий М.С. Психологические детерминанты добровольческой деятельности // Вестник Томского государственного университета – 2008. № 306. – С. 120-125.
2. Аннан Кофи А. Предотвращение войн и бедствий: глобальный вызов растущих масштабов. Годовой доклад о работе Организации за 1999 г. – Нью-Йорк, 1999. – 139 с.
3. Колесников В.Н. Парламентаризм и политическая стабильность в современной России: политологический анализ устойчивого развития переходных обществ: автореф. дис. … докт. полит. наук – СПб.: 2010. – 55 с.
4. Крицких В.В. Безопасность как фактор устойчивого развития российского общества: автореф. дис. … канд. полит. наук – Ставрополь: 2011. – 24 с.
5. Липсет С. Размышления о легитимности // Апология. – 2005. №5. – С. 15-24.
6. Негрова М.С. Политические факторы стабильности российского общества: региональный аспект (на примере Санкт-Петербурга и Красноярского края): дисс. … канд.соц.наук – СПб, 2009. – 171 с.
7. Мертон Р.К. Явные и латентные функции // Американская социологическая мысль: Тексты. – М.: Изд-во Международ. Ун-та Бизнеса и управления, 1996. – С. 451–461.
8. Основные положения стратегии устойчивого развития России /Под ред. А.М. Шелехова. – М.: 2002. – 161 с.
9. Пфетцер С.А., Зеленин А.А., Яницкий М.С. Политическое участие и политические ценности молодежи российской провинции – Новосибирск: Изд-во СО РАН, 2014. – 143 с.
10. Пшеворский А. Демократия и рынок. Политические и экономические реформы в Восточной Европе и Латинской Америке – М.: «Российская политическая энциклопедия» (РОССПЭН), 2000. – 320 с.
11. Савин С.Д. Типология политической стабильности в современном обществе // Политическая социология: теоретические и прикладные проблемы / Под ред. Н.Г. Скворцова, А.О. Бороноева, С.М. Елисеева. – СПб.: СПбГУ, 2007. – С. 113-129.
12. Смелзер Н.Дж. О компаративном анализе, междисциплинарности и интернационализации в социологии // Социологические исследования. – 2004. №11. – С.3–12.
13. Соловьев А.И. Политическая стабильность в социокультурном измерении: российские иллюстрации [Электронный ресурс] // Государственное управление. Электронный вестник. Вып. 1. – 23 сент. 2003. // URL: http://e-journal.spa.msu.ru (дата обращения 10.04.2015).
14. Хантингтон С. Политический порядок в меняющихся обществах – М.: Прогресс-Традиция, 2004. – 480 с.
15. Хомякова В.С. Безопасность как фактор устойчивого развития: автореф. дис. … канд. филос. наук – Чита, 2007. – 21 с.
16. Шабров О.Ф. Политическая власть, ее эффективность и легитимность // Политология. – М.: Изд-во РАГС, 2002. – С. 135-136.
17. Шабров О.Ф. Политическое управление: проблема стабильности и развития – М.: Интеллект, 1997. – 200 с.
18. Шевченко А.В. Устойчивость политической системы: «человек коммуникативный» против «человека политического» // Полис. – 2009. №5. – С. 68-83.
19. Ярославцева А.О. Политическая стабильность: современные параметры и коннотации // Политическая стабильность: новые вызовы, методологические аспекты анализа и прогнозирования, региональные исследования / под ред. В.Г. Иванова. – М.: РУДН, 2012. – С. 11-44.
20. Almond G.A., Verba S. The civic culture revisited: An analytic study – Boston: Little Brown, 1980. – 421 p.
21. Jaworsky, J. Ukraine: Stability and Instability // McNair Paper 42. – INNS. – August 1995. – P. 3-4.

ОСОБЕННОСТИ НОВОЙ АМБИЦИОЗНОЙ ЕВРОПЕЙСКОЙ ПОЛИТИКИ СОСЕДСТВА

Макашева Клара Нальдибековна

д.и.н., профессор кафедры международных отношений и мировой экономики КазНУ им. Аль-Фараби

Каримсаков Асылбек Оспанович

докторант PhD 3-курса кафедры международных отношений и мировой экономики КазНУ им. Аль-Фараби

FEATURES OF THE NEW AMBITIOUS EUROPEAN NEIGHBOURHOOD POLICY

Makasheva Klara Naldibekovna, Doctor of Historical Sciences, Professor of the department of international relations and the world economy Al-Farabi KazNU

Karimsakov Asylbek Ospanovich, PhD candidate of the 3rd course of the department of international relations and the world economy Al-Farabi KazNU

АННОТАЦИЯ

В статье рассматривается особенности новой амбициозной европейской политики соседства Европейского Союза и анализируется ее эффективность как новый внешнеполитический инструмент по отношению к своим южным соседям. Большое внимание уделяется на исследование итоговых документов саммитов, рассматривается офи-

циальный документ ЕС, в котором изложена новая концепция сотрудничества с соседями. В целом, в статье утверждается, что влияние европейской политики соседства остается ограниченным из за недостаточности соответствующих подходов.

Ключевые слова: Европейская политика соседства; дифференцированный подход; региональная интеграция; развитие демократии, защита прав человека.

ABSTRACT

The article discusses the features of the new ambitious European Neighbourhood Policy of the European Union and analyzes its effectiveness as a new foreign policy instrument in relation to its southern neighbors. The focus of the paper lies on the study of the final documents of the EU summits, considers an official document, which sets out a new concept of cooperation with its neighbors. In general, the article argues that the impact of the European Neighbourhood Policy remains limited due to the lack of appropriate approaches.

Keywords: European Neighbourhood Policy; differentiated approach; regional integration; development of democracy; protection of human rights.

2010 жылдың аяғында араб көтерілістеріне бастау болған Тунистегі оқиғалардың дамуына байланысты Еуропалық Одақ (ЕО) өз алаңдаушылығын білдірді. Еуропарламент депутаттары Тунистегі жағдайды ЕО-ның сыртқы саясатының кемшіліктерінің айқын мысалы ретінде келтірді. Олар ЕО-ның көршілестік саясатын қайта қарастыру және Оңтүстік Жерорта теңізі елдерімен қол қойылған келісімдердегі адам құқықтарына қатысты баптардың жүзеге асу механизмін құру мақсатында демократия және адам құқықтарын қолдау саясатын қайта қарастыру қажеттілігін баса айтты.

Оңтүстік ынтымақтастық жүйесіне өзгерістер енгізу Еуропалық көршілестік саясатты (ЕКС) түгелдей қайта құруды қажет етті. Жерорта теңізі үшін одақ моделінің күйреуі ЕКС мақсаттары мен құралдарының сәйкестік мәселесі туындатты. Еуропарламенттің 2011 жылғы көктемгі сессиясында ЕКС жайлы тиянақты пікірсайыс өтті. Онда оңтүстік өлшем бойынша қабылданған резолюция көршілестік саясаттың тиімсіз екендігін қорытты. Еуропарламент Еурокомиссияға ЕКС-ны реформалауды, соның ішінде ЕО-ның көмегін демократияны дамыту, адам құқықтарын қорғау, әріптестікті тек қана мемлекеттермен емес, сонымен қатар, азаматтық қоғамдармен де дамытумен ұштастыруды ұсынды [1]. Яғни, көршілестік саясат құндылыққа бағытталған болуы керектігі меңзелген.

Бұндай ұсынысты ескеретін құжат 27-мамырда Ортақ сыртқы және қауіпсіздік саясаты (ОСҚС) бойынша жоғары өкіл және Еурокомиссия тарапынан жасалып Кеңеске ұсынылды. Ол «Жаңа амбициялық Еуропалық көршілестік саясат» деп аталды [2]. Пресс-конференцияда Кэтрин Эштон және еурокомиссар Штефан Фюле құжатты таныстыра келе, жаңа бастаманың мәні ЕО тәсілін реформалауға бағытталған көбірек қаржыландыру арқылы ЕКС-ге өзгеріс енгізуде екендігін айтып өтті [3].

Жаңа ЕКС-ның мазмұнына келетін болсақ, бірінші басымдылық үзілді-кесілді түрде жазылған – қоғамдармен ынтымақтастықтың маңыздылығының артуымен терең және берік демократияны құруға қолдау жасау. Екінші басымдылық «тұрақты экономикалық және әлеуметтік дамуға» қолдау көрсету болып қала берді. Бірақ, бұл саладағы ЕО-ның әрекет ету бағыттары біршама кеңейтілді және нақтыланды. Осыған байланысты ЕО жеке қажеттіліктер мен басымдылықтарды қажетті есепке алу үшін әрбір елді саралап отырады. Сонымен бірге, ЕО өзінің көмегін үш М-ге бағыттайды – money, mobility and markets – яғни ақша, мобильділік және нарықтар [4]. Осы бағдарламаның үш өлшеміне жеке-жеке тоқталып өтейік.

Оның алғашқысы – ақша өлшеміне байланысты, ЕО тарапынан жоғарыда аталып кеткен көбірек қаржыландыру арқылы 2011-2013 жылдарға арналған ЕКС үшін бөлінген 5,7 млрд. еуроға қосымша 1,24 млрд. еуро қаржы бөлу қарастырылды және жақын арада бұл қаражаттың тағы да көбею мүмкіндігін жатқызуға болады. Ескере кететін жайт, 2014-2020 жылдар аралығындағы кезеңге Еурокомиссия ұсынған бюджет көлемі көршілестік саясатқа 18,1 млрд. еуроны құрады. 2014 жылдан бастап Еуропалық көршілестік және әріптестік құралы Еуропалық көршілестік құралы (ЕКҚ) болып өзгеретін болып шешілді. Бұл шығыс және оңтүстікте орналасқан барлық 16 әріптес-елді қамтиды. Бұл 2007-2013 жылдарға арналған қаржыдан 40%-ға жоғары екендігін көрсетеді. Бұған қоса, бұл кезеңге Еуропалық инвестициялық банк (ЕИБ) ЕКС мақсаттарына 1 млрд. еуро көлемінде несиелер бөлуді шешті. Ал Еуропалық қайта құру және даму банкі ЕКС-ның әріптес-мемлекеттеріне аталған кезеңде жылдық несиелерді 2,5 млрд.еуроға дейін жоғарылатуға дайын екендігін білдірді. Жаңа құрал әлдеқайда саяси бағытқа ие, ол әлдеқайда қатаң талаптарды қоя отырып, әрбір әріптестіктің мақсатын көрсете келе, орындаушыларға жоғары ынталандыру береді. ЕКҚ Еуропалық көршілестік және әріптестік құралының жетістігіне негізделе отырып, әріптес-елдермен демократия, адам құқықтары, құқық үстемдігі, тиімді басқару және тұрақты даму салаларында екіжақты қатынастарды дамытуға арналған.

Сонымен бірге, қолдау пакеті 2011 жылы қыркүйекте Еуропалық Комиссия іске қосқан «көктем бағдарламасын» (Әріптестік, реформа, инклюзивті өсуді қолдау) да қамтыды. Бұл бағдарлама 2011-2012 жылдарға арналған Оңтүстік әріптес елдерге демократияға өтуге қолдау көрсету мақсатында 350 млн. еуро бөлуді қарастырды.

Мобильділікке қатысты нәрсе әріптес-елдер азаматтарын университеттік стипендиялар мен алмасулар және ЕО-ға кіру үшін визаны жеңілдету арқылы мобильділікке ынталандыру болды.

Нарық компоненті әріптес-елдерді ЕО-ның бірыңғай нарығына интеграциялануына қолдау көрсетуге бағытталған. Бұл үрдіс, негізінен, тарифтердің алып тасталынуы және басқа да сауда шектеулерін жеңілдету арқылы жүзеге асатын тереңдетілген және тегіс қамтитын еркін сауда аймағын құруды білдіреді.

ЕО тәсілінің маңызды айырмашылығы шарттылық қағидаты болды. «Демократия және бірлесіп өркендеу үшін әріптестік» тек қана «ортақ құндылықтардың бірлескен бейілділігіне» емес, сонымен қатар, «демократия, адам құқықтары, әлеуметтік әділеттілік, тиісті басқару мен заңның үстемдік құруы» салаларында «нақты ілгерілеуге сүйене отырып құрылу керек». Мәселенің осылай қойылуына байланысты әріптестік сараланған тәсілге негізделетіндігі атап өтілген [5]. «ЕО осындай бірлескен күн тәртібі бойынша жұмыс істеуге дайын елдерге үлкен қолдау көрсетуге, сонымен қатар, бұл бағыттан шыққан жағдайда, қолдауды қайта қарастыруға дайын болуы керек» [6]. Яғни, ЕКС реформалар жүргізбейтін елдерге

қаржыландыруды қысқарта алатындығын ескертеді. Қазіргі кезде мүше-мемлекеттер арасында оңтүстік әріптес-елдермен қатынастар тек ынталандыруды немесе олар жағымсыз шарттылықты қамту керектігі жөнінде әртүрлі көзқарастар бар.

Бұндай екпін ЕО-ның әріптес мемлекеттерге қатысты саяси тәжірибесін өзгерту керек деп таныды. ЕО-ның аймақтағы елдермен әріптестігінің негізгі өлшемі сол елдерде салыстырмалы тұрақтылықты қамтамасыз ету және қауіпсіздікті нығайту болды. Оның ішіне екіжақты саяси-дипломатиялық қатынастар кешенінің болжамдылығы мен басқарушылығы кірді.

Европалық Одақ саясатының жаңа негізгі компоненті оның сараланған тәсілге басты назар аударуында болды. Яғни, әрбір елмен аймақтық тәсілмен емес, нақты жағдайға сәйкес қарым-қатынасты құруды білдіреді. Бұл тәсіл ЕО мүше-мемлекеттері тарапынан үлкен қолдауға ие болды. ЕО-ның сараланған тәсілі көмек көрсету бағдарлама көлемін шектеуді емес, керісінше, әріптес-мемлекеттермен ынтымақтастық көлемін жоспарлы түрде ұлғайтуды білдіреді. Жаңа стратегияда Европалық Парламенттің ЕИБ несие сомасын 1 млрд. еуроға көтеру ұсынысына қолдау көрсетілген. Бір мезгілде Европалық Комиссия Еуропалық қайта құру және даму банкінің мандатын Оңтүстік Жерорта теңізіне тарату бастамасына қолдау көрсетті. Бұл банктың қосымша 1 млрд. еуро көлемінде қаржы бөле алатындығы көрсетілді [7]. Алайда, ЕО алдында бұндай тәсілді көпжақты тәсілмен толықтыру қажеттілігі туды. Өйткені, аймақтық құрылым мемлекеттерді жеке-жеке қарастыру тәсіліне қайшы болып келеді. Оған қоса, аймақтық тәсіл көрші елдердегі аймақтық интеграцияның дамуына септігін тигізеді. Ал, жекелеген елдермен әріптестік қатынастар ішкіаймақтық сауданың дамуына септігін тигізбейді және ЕО-ның жекелеген елдерге қолдау көрсетудегі әртүрлі деңгейлігі аймақтық интеграцияға кедергілер туғызуы мүмкін. Айта кететін тағы бір маңызды нәрсе, ол сараланған тәсілдің орта шаманы анықтауға қиындық туғызуы – қай елдерге алға басулары үшін қолдау көрсету немесе қолдау таба алмаудағы не нәрсенің жетіспегендігін анықтау. Тиісінше, екіжақты саясат пен аймақтық тәсіл арасында үйлесімділік қажеттілігі туындайды немесе Жерорта теңізі үшін Одақтың қайта жаңғыруы не жаңа тұрпат алуы тиіс болды.

Қазіргі кезде ЕО тарапынан жасалатын ұсыныстарға ынталандыру айқын емес, әрі әр елде әртүрлі. Бұл қағидаттылық түсінікті және ЕКС-ның «көпке-көбірек» (more for more») саясатын бұзады. Егер қағидаттылық саясаты жұмыс істейтін болса, әріптес-елді ынталандыру да тартымды болуы тиіс. Ынталандырудың айқын еместігі, кесіне қойылатын талаптардың араласуы саясаттың тиімсіздігіне алып келеді. Халықтық көтерілістер басталмас бұрын да араб елдерін ынталандыру тартымды болмады, дегенмен, оның кейбір оңтайлы белгілері бар. Тунис ЕО-мен терең ынтымақтасуға мүдделі, ал Египет мұндыз байланысқа аса мүдделі емес. Египет өзінің аймақтағы нарық көлемі тұрғысынан да, саяси ықпал ету тұрғысынан да негізгі мемлекет ретіндегі рөлін жете түсінеді. Ливия болса, өзінің ЕО-мен қатынастарын тереңдетуді қарастырмас бұрын, ішкі саяси және экономикалық тәртіпті тұрақтандыруы қажет.

Европада өткенге қатысты сезімталдық қасиеті бар, көтерілістер басталмас бұрын, демократиялық күштерді қолдауда аз нәрселер жасалғандығын сезінеді. Ал, қазір оңтүстіктегі көршілермен ешқандай қорғаушылықсыз әріптестік қатынастарды дамыту талпыныстары бар. Көптеген арабтар европалық тәжірибе және ауысу моделі және жылы мәдени әріптестік идеясына күмәнмен қарайды. Бұлардың орнына оларды европалық инвестициялар және Европада жұмыс істеу мәселелері қызықтырады. Революциядан кейінгі елдер ЕО тарапынан қаржыландыруға мүдделі.

Жоғарыда аталып өткендей, ЕКС-ның ұсынған үш негізгі тәсілдің (Money, Mobility, Markets – ақша, мобильділік, нарықтар) негізгі кемшілігі – осы ынталандыруды жеткізу мүше-мемлекеттердің мақұлдауына және орындауына тікелей байланыстылығында болды. Яғни, бұл үш тәсіл мүше-мемлекеттердің өз міндеттемелерін орындаған жағдай ғана жүзеге асады. Бұған қоса, бұл жағдай ЕО-ның экономикалық және қаржылық дағдарыс кезінде орын алып отыр.

ЕО салмағы ЕО-ның белгілі бір мүше-мемлекетімен екіжақты қатынастарымен салыстырғанда аз болып келеді. Мысалы, ЕКС шеңберінде жасалып жатқан көмек көлемі ЕО-ның екіжақты үш донорының ұсынатын көмек көлемінің жартысынан да аз екен. Бұл үш мемлекетке Европалық екіжақты көмектің 90%-ы жатады. 2009-2010 жылдар аралығында көрсетілген ресми көмек көлемін қарастыратын болсақ, Франция ЕО-ға қарағанда Египет, Тунис, Ливияға көбірек донорлық қызметін көрсетсе, Германия Ливия және Египетке көбірек көмек көрсеткен. Ал, Испания Туниске, Ұлыбритания Біріккен Корольдігі Ливияға европалық институттарға қарағанда көбірек қаржы бөлген. Бұл европалық елдердің күш салудағы үйлесімділігіне қатысты мәселе тудырып қана қоймайды, сонымен қатар, мүше-мемлекеттердің екіжақты тәсілге артықшылық беруін көрсетіп тұр. Бұл екі фактор да ЕО-ның аймаққа ықпал етуін әлсіретеді.

Список литературы

1. European Parliament resolution of 7 April 2011 on the review of the European Neighbourhood Policy — Southern Dimension. P7_TA (2011)0154. — Strasbourg. Thursday. 7 April, 2011. [Электронный ресурс] //URL:http://www.europarl. europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2011-0154&language=EN
2. A new and ambitious European Neighbourhood Policy, Press Release of the European Comission. Brussels, 25 May, 2011. [Электронный ресурс] // URL: http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-342_en.htm?locale=en
3. Европейский Союз: Факты и Комментарии // Ассоциация европейских исследований. – январь-июнь 2011. – №63-6. М.: 2011. – 49 с.
4. The EU's response to the 'Arab Spring'. COM (2011)303. MEMO/11/918. 16/12/2011. [Электронный ресурс] // URL: http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-918_en.htm
5. A Partnership for Democracy and Shared Prosperity. P. [Электронный ресурс] // URL: http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf
6. A Partnership for Democracy and Shared Prosperity. P. [Электронный ресурс] // URL: http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf
7. A Partnership for Democracy and Shared Prosperity. P. // Joint communication to the European Council, the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions // Official Journal of the European Communities, Brussels, COM (2011) 200 final. 8 March, 2011. [Электронный ресурс] // URL: http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf